

centralen. En bestemmelse herom er ikke påkrævet.

Til stk. 4

Denne regel er ny. Inden for den kommunale sektor findes der ikke noget organ med filmcentralens sagkundskab, og det forekommer rimeligt, at filmcentralen i det omfang, der fremsættes ønsker herom, kan yde kommunale instanser de samme tjenester, som der i den statslige sektor erfaringsmæssigt er et behov for. Samme tjenester kan filmcentralen yde over for grønlandske myndigheder.

Til stk. 5

Også denne regel er ny, idet der ikke i den gældende lov er hjemmel for, at filmcentralen kan distribuere spillefilm, hvilket dog ikke i praksis fuldstændig har udelukket en sådan distribution.

Det bør imidlertid i selve loven stå, at filmcentralen kan påtage sig en vis distribution af spillefilm, uagtet at dens hovedarbejdsfelt skal forblive kortfilm. Filmcentralen må ikke udvikle sig til en konkurrent til de private udlejningsselskaber, men der er tilfælde, hvor de økonomiske udnyttelsesmuligheder vedrørende en film må anses for så små, at intet udlejningsselskab vil tage filmen op, eller hvor disse muligheder må anses for udtømte. I sådanne tilfælde vil filmcentralen uden skade kunne påtage sig en distribution af ikke-kommerciel karakter, hvad der er særlig nærliggende med hensyn til de i bestemmelsen opregnede typer af film:

Børnefilm har uanset kvalitet erfaringsmæssigt ofte en publikumsappel, der er utilstrækkelig til at bære biografforevisning, idet de eksempelvis kun henvender sig til begrænsede aldersklasser eller har en længde, der gør det upraktisk for biograferne at vise dem. Ikke desto mindre er der faktisk fra børnefilmklubber, børneinstitutioner og biblioteker over hele landet en betydelig efterspørgsel efter gode børnefilm, og filmcentralens afslagstal for denne kategori af film ligger højere end gennemsnittet. Med de foranstaltninger, der agtes gennemført for at tilgodese behovet for børnefilm, jfr. kapitel 4, aktualiseres filmcentralens funktion på dette område, der vil kunne bidrage til en optimal udnyttelse af de i produktion og import involverede statsmidler.

For de spillefilms vedkommende, som produceres af, eller med støtte fra filminstituttet, eller til hvis import der er ydet støtte, vil det nogen tid efter premieren kunne vise sig, at distributionen

går i stå og ikke genoptages, og at der heller ikke sikres nogen såkaldt »alternativ« distribution (dvs. til foreninger, institutioner og andre lukkede forevisninger). Også i denne situation kan det være et bidrag til en fornuftig udnyttelse af de anvendte statsmidler, at filmcentralen overtager distributionen, hvorved filmen meget muligt vil kunne nå et publikum, der tæller tusinder, som ellers ikke ville have fået mulighed for at se den, da der ikke var det nødvendige kommercielle grundlag herfor.

Endelig vil det i enkeltstående tilfælde i øvrigt kunne forekomme, at en spillefilm er i landet uden at der kan opnås distributionsmuligheder. En sådan film vil det være tilladeligt, at filmcentralen tager i distribution.

Det må i alle de omtalte tilfælde bero på filmcentralens programredaktion, om en film anses for at have tilstrækkelig kvalitet og brugerinteresse til, at en optagelse i distributionen er ønskelig.

Til § 11

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 18, stk. 1, som fastsætter, at filmcentralens ledelse består af 11 medlemmer, hvoraf kulturministeren selv udpeger det ene, mens de øvrige 10 udpeges efter indstilling fra forskellige organisationer og myndigheder.

Denne bestyrelse indførte ved loven af 1972, særligt under hensyn til at det da blev filmcentralens opgave at afgøre, hvilke kortfilm der skulle produceres. Denne opgave havde hidtil påhvilet et kortfilmråd under den daværende filmfond.

Bestyrelsens sammensætning skønnes at være noget u hensigtsmæssig. Dels er den forholdsvis stor, dels forekommer brugersiden at være uegalt repræsenteret.

Dette er baggrunden for, at bestyrelsen foreslås reduceret til fem medlemmer, således at fire af disse ligeligt kan repræsentere filmfaglig sagkundskab og brugersynspunkter.

For at nedsætte muligheden for habilitetsproblemer foreslås der indført suppleanter for de filmkyndige medlemmer, medens de øvrige medlemmer efter forslaget skal være personer, der ikke aktuelt er repræsentanter for eller økonomisk interesseret i produktions-, udlejnings- eller forevisningsvirksomheder. Intet medlem skal samtidig kunne sidde i den i § 14 omhandlede programredaktion eller være børnefilmkonsulent, jfr. § 19. Bestemmelsen kommer således til at ligne § 3 om filminstituttets bestyrelse, hvilket også er tilfældet for den nydannelse vedkommende, som består i,